

The Sunlit Path

15 March, 2013

Sri Aurobindo Chair of Integral Studies

Sardar Patel University

Vallabh Vidyanagar

Gujarat

India

Vol. 5

Issue 42

Contents

	Page No.
• Editorial	3
• Living Words:	
The Secret of Action	Sri Aurobindo 4
• Integral Education:	
આધ્યાત્મિકતાને જીવનમાં ઉતારવી	શ્રી અરવિન્દ 6
• Integral Life:	
Strength of Stillness	Sri Aurobindo 7
Acknowledgements	10

Editorial

Dear Friends,

I am very happy to bring to you 15th March, 2013 issue of The Sunlit Path.

Living Words contain a beautiful passage from 'The Message of The Gita'.

Integral Education introduces the meaning of 'application of true spirituality in life'.

Integral Life describes the 'Strength of Stillness'.

I hope you will find the contents inspiring and useful.

With Sincere Regards,

Dr. Bhalendu Vaishnav

15 March, 2013

The Secret of Action

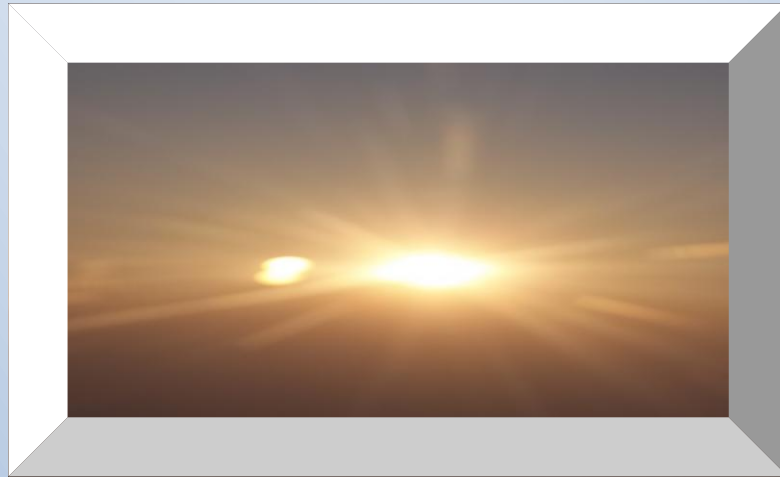
Sri Aurobindo

THE SECRET of action," so we might summarise the message of the Gita, the word of its divine Teacher, "is one with the secret of all life and existence. Existence is not merely a machinery of Nature, a wheel of law in which the soul is entangled for a moment or for ages; it is a constant manifestation of the Spirit. Life is not for the sake of life alone, but for God, and the living soul of man is an eternal portion of the Godhead. Action is for self-finding, for self-fulfilment, for selfrealisation and not only for its own external and apparent fruits of the moment or the future.

There is an inner law and meaning of all things dependent on the supreme as well as the manifested nature of the self; the true truth of works lies there and can be represented only incidentally, imperfectly and disguised by ignorance in the outer appearances of the mind and its action. The supreme, the faultless largest law of action is therefore to find out the truth of your own highest and inmost existence and live in it and not to follow any outer standard and dharma. All life and action must be till then an imperfection, a difficulty, a struggle and a problem. It is only by discovering your true self and living according to its true truth, its real reality that the problem can be finally solved, the

difficulty and struggle overpassed and your doings perfected in the security of the discovered self and spirit turn into a divinely authentic action. Know then your self; know your true self to be God and one with the self of all others; know your soul to be a portion of God. Live in what you know; live in the self, live in your supreme spiritual nature, be united with God and Godlike.

Offer, first, all your actions as a sacrifice to the Highest and the One in you and to the Highest and the One in the world; deliver last all you are and do into his hands for the supreme and universal spirit to do through you his own will and works in the world. This is the solution that I present to you and in the end you will find that there is no other.”(1)

આધ્યાત્મિકતાને જીવનમાં ઉતારવી

શ્રી અરવિન્દ

આપણને કદીક પ્રશ્ન કરવામાં આવે છે કે આપણે કળા અને કવિતામાં અથવા તો રાજકીય અને સામાજિક જીવનમાં આધ્યાત્મિકતા હોવી જોઈએ એમ કહીએ છીએ એનો ભલા શો અર્થ થાય છે, - આપણા રાષ્ટ્રના ઇતિહાસની અત્યારની અવસ્થાએ કોઈ પણ હિંદીના મુખમાંથી આવો પ્રશ્ન થવો એ અજ્ઞાનની જ એક મહા વિચિત્ર એવી કબૂલાત બની રહે છે, - અથવા તો કળા અને કવિતામાં, મેં જે વસ્તુને હમણાં 'આધ્યાત્મિકતાના રણકાર' રૂપે વર્ણવાતી જોઈ છે તે આવશે ત્યારે તેથી તેમનું સ્વરૂપ કેવી રીતે વધારે સારું બનશે તેમ જ સમાજના અથવા તો રાજકારણના વ્યવહારુ પ્રશ્નોના ઉકેલમાં આ તત્ત્વને લીધે કેવી રીતે લેશ પણ લાભ થશે.

બરી રીતે તો આમાં આપણને યુરોપના એક વિચારનો જ પડઘો સંભળાતો જોવા મળે છે. યુરોપમાં ક્યારથી એ એ વિચાર પ્રચલિત રહેલો છે કે આ એક બાજુએ ધર્મ અને આધ્યાત્મિકતા અને બીજી બાજુએ બુદ્ધિની પ્રવૃત્તિ અને વ્યવહારુ જીવન એ સાવ જુદી જુદી વસ્તુઓ છે અને એ દરેકને આપણને તેના સંપૂર્ણ અલગ અલગ સ્વરૂપમાં તેમ જ તેના પોતાના સર્વથા ભિન્ન સિદ્ધાંતોને આધીન રહીને જ ઉપાસવી જોઈએ.

તો આ ઉપરથી આપણે આધ્યાત્મિકતાના તત્ત્વથી સંચાલિત થતું પુનરુત્થાન એ દ્વારા શું કહેવા માગીએ છીએ તેની સ્પષ્ટતા કરવાનો પ્રયત્ન કરવાનો છે.

પરંતુ પ્રથમ તો આપણે એ કહીશું કે આ આદર્શ દ્વારા આપણે કઈ વસ્તુ કહેવા માગતા નથી.

એ વાત તો સ્પષ્ટ જ છે કે આ આદર્શનો અર્થ એમ તો નથી જ કે આપણે પૃથ્વી પરના જીવનને કાળમાં બની આવેલો એક મિથ્યાભાસ ગણવાના છીએ, આપણે સૌ કોઈ બને તેટલા જલદી મઠવાસી સાધુઓ બની જવાનો પ્રયત્ન કરવાના છીએ, આપણા સામાજિક જીવનને મઠમાં જઈને રહેવા માટેની યા તો ગુફામાં કે પર્વતના શિખર ઉપર જઈને રહેવા માટેની તૈયારી રૂપે બનાવવાના છીએ અથવા તો આ જીવનને એક સ્થિર ગતિહીન વસ્તુ બનાવી લઈશું અને તેમાં કોઈ પણ મહાન ગતિશીલ આદર્શો ન હોય પણ માત્ર કંઈક એવું જ લક્ષ્ય હોય કે જેને પૃથ્વીની સાથે યા તો માનવજાતિની સામૂહિક પ્રગતિની સાથે કશો જ સંબંધ ન હોય. હિંદના માનસમાં થોડાક સમય સુધી આવું વલણ રહેલું હોઈ શકે છે, પરંતુ હિંદ કદી પણ આ માનસમાં પૂરેપૂરું રહેલું નથી.

વળી આધ્યાત્મિકતાનો અર્થ એમ થતો નથી કે દેશના આખાયે સ્વરૂપને કોઈ અમુક ધર્મની મર્યાદિત માન્યતાઓ, રૂપો કે સિદ્ધાંતોમાં ઢાળી દેવું જોઈએ. પહેલાંના સમાજોએ આવો પ્રયત્ન ઘણી વાર કરેલો છે, અને હજી પણ આ વિચાર અનેક લોકોના મનમાં જૂની માનસિક ટેવ અને સંસ્કારના જોરે ટકી રહેલો છે. ...આધ્યાત્મિકતા એ કોઈ પણ અમુક ધર્મ કરતાં ઘણી વધુ વિશાળ વસ્તુ છે...

... ભવિષ્યમાં તો આપણે આધ્યાત્મિકતાનો અર્થ એ સમજતા થઈશું કે આધ્યાત્મિકતા એ મનુષ્યની શાશ્વત, દિવ્ય અને બૃહત્ આત્મસ્વરૂપ માટેની, એકતાના મૂળ માટેની ખોજ છે. મનુષ્યના જીવનનાં મૂલ્યોને શાશ્વત અને દિવ્ય મૂલ્યોની સાથે સમાન કક્ષામાં લઈ જવા માટેનો, તેની નજીક વધુ ને વધુ પહોંચવા માટેનો પ્રયત્ન છે.

વળી આધ્યાત્મિકતા એટલે કે માનવ જીવનના જે જે મહાન લક્ષ્યો રહેલાં છે, આપણા વર્તમાન જગતના જે જે મહાન પ્રશ્નો રહેલા છે, માનવ પ્રવૃત્તિનાં જે જે રૂપો રહેલાં છે, વિકાસ માટે, વિસ્તાર માટે, વધતી જતી શક્તિ અને આનંદ, પ્રકાશ, સત્તા, સંપૂર્ણતા માટે માનવના આત્માની ઈચ્છાની જે કોઈ વ્યાપક કે અંતર્ગત વૃત્તિ રહેલી છે તે ઈચ્છાનાં લાક્ષણિક સાધનો રહેલાં છે તે બધું આપણા કાર્યક્ષેત્રમાંથી બહાર રાખી દેવું જોઈએ એવો પણ અર્થ અમે આધ્યાત્મિકતાનો કરતા નથી.

આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિ એવી છે કે એ મન, પ્રાણ અને શરીરને માનવનાં સાધનો તરીકે જુએ છે, એ એનાં લક્ષ્ય નથી અને આ સાધન રૂપે પણ તે તેનાં અંતિમ તેમ જ ઉચ્ચતમ સાધનો નથી. મન, પ્રાણ અને શરીરને આધ્યાત્મિકતા માનવના બાહ્ય કરણાત્મક સ્વરૂપ તરીકે જુએ છે, એના આખાયે સ્વરૂપ તરીકે નહિ.

આ આધ્યાત્મિકતા સર્વ સાન્ત પદાર્થોની પાછળ અનંત તત્ત્વને જુએ છે, અને સાન્ત વસ્તુઓનું મૂલ્ય તે ઊર્ધ્વ રીતનાં અનંતરૂપ મૂલ્યોની રીતે આંકે છે...

આધ્યાત્મિકતા મનુષ્ય અને જગતની માત્ર પાછળ જ નહિ, પણ મનુષ્ય અને જગતની ભીંતર, દેખીતી વાસ્તવિકતા કરતાં યે એક વધુ મોટી વાસ્તવિકતાને નિહાળે છે અને માણસમાં આ જે આત્મા, આત્મરૂપ દિવ્ય વસ્તુ આવેલી છે તેને તે મનુષ્યમાં રહેલી ઉચ્ચતમ મહત્ત્વની વસ્તુ ગણે છે. મનુષ્યમાં રહેલી સર્વ વસ્તુઓએ આ જ એક વસ્તુને હરકોઈ રીતે બહાર લાવવા માટે તેમ જ અભિવ્યક્તિ કરવા માટે પ્રયત્ન કરવાનો છે.

આ આધ્યાત્મિકતા માને છે કે જગતમાં આ જે આત્મા, આત્મરૂપ તત્ત્વ, દિવ્ય સાંનિધ્ય આવી રહેલાં છે તેને સર્વ આભાસોમાં થઈને જોવા માટે તથા ઓળખવા માટે મનુષ્યે સદા પ્રયત્ન કરવાનો છે, પોતાના ચિત્ત અને પ્રાણને તેની સાથે એકરૂપ કરવા માટે તથા પોતાના માનવ બંધુઓ સાથેની પોતાની એકતાને તેની અંદર પ્રાપ્ત કરવાને પ્રયત્ન કરવાનો છે. આ વસ્તુ જગતને જોવાની આપણી આખીયે સામાન્ય દૃષ્ટિને જરૂર પલટી નાખે છે. આધ્યાત્મિકતામાનવ જીવનનાં સર્વ લક્ષ્યોને જાળવી રાખે છે ત્યારે પણ તે તે લક્ષ્યોને એક જુદો અર્થ અને દિશા આપે છે. (૨)

Strength of Stillness

Sri Aurobindo

Silence and Speech

There are two great forces in the universe, silence and speech. Silence prepares, speech creates.

Silence acts, speech gives the impulse to action.

Silence compels, speech persuades.

The immense and inscrutable processes of the world all perfect themselves within, in a deep and august silence, covered by a noisy and misleading surface of sound—the stir of innumerable waves above, the fathomless resistless mass of the ocean's waters below.

Men see the waves, they hear the rumour and the thousand voices and by these they judge the course of the future and the heart of God's intention; but in nine cases out of ten they misjudge.

Therefore it is said that in History it is always the unexpected that happens. But it would not be the unexpected if men could turn their eyes from superficialities and look into substance, if they accustomed themselves to put aside appearances and penetrate beyond them to the secret and disguised reality, if they ceased listening to the noise of life and listened rather to its silence.

Stillness of Breath:

The greatest exertions are made with the breath held in; the

faster the breathing, the more the dissipation of energy. He who in action can cease from breathing,—naturally, spontaneously,—is the master of Prana, the energy that acts and creates throughout the universe.

It is a common experience of the Yogin that when thought ceases, breathing ceases,—the entire kumbhak effected by the Hathayogin with infinite trouble and gigantic effort, establishes itself easily and happily,—but when thought begins again, the breath resumes its activity.

But when the thought flows without the resumption of the inbreathing and outbreathing, then the Prana is truly conquered. This is a law of Nature. When we strive to act, the forces of Nature do their will with us; when we grow still, we become their master.

Two kinds of Stillness:

But there are two kinds of stillness—the helpless stillness of inertia, which heralds dissolution, and the stillness of assured sovereignty which commands the harmony of life. It is the sovereign stillness which is the calm of the Yogin. The more complete the calm, the mightier the yogic power, the greater the force in action.

Yogah karmasu kausalam:

In this calm, right knowledge comes. The thoughts of men are a tangle of truth and falsehood, *satyam* and *anr.tam*. True perception is marred and clouded by false perception, true judgment lamed by false judgment, true imagination distorted by false imagination, true memory deceived by false memory. The activity of the mind must cease, the chitta be purified, a silence fall upon the restlessness of Prakriti, then in that calm, in that voiceless

stillness illumination comes upon the mind, error begins to fall away and, so long as desire does not stir again, clarity establishes itself in the higher stratum of the consciousness compelling peace and joy in the lower. Right knowledge becomes the infallible source of right action. *Yogah. karmasu kau´ salam. (3)*

Acknowledgements:

All passages from the writings of Sri Aurobindo and The Mother are copyright of Sri Aurobindo Ashram, Pondicherry, India and taken with kind permission of Sri Aurobindo Ashram Trust. Their titles and captions are chosen by the editor. The photographs of flowers are copyrights of Sri Aurobindo Society, Pondicherry. The sources of the short passages in the present issue are:

1. Complete Works of Sri Aurobindo, CWSA Vol19, p 572
2. ભારતીય સંસ્કૃતિના પાયા, શ્રી અરવિન્દ; અનુવાદ : જયંતીલાલ આચાર્ય; પ્રકાશક : શ્રી અરવિન્દ આશ્રમ, પોંડિચેરી
3. Complete Works of Sri Aurobindo, CWSA Vol.13, p 57,58
4. Collected Works of The Mother, CWM Vol. 15, p 78

The Sunlit Path is e magazine of Sri Aurobindo Chair of Integral Studies, Sardar Patel University. It can be viewed at the University webpage:

http://www.spuvvn.edu/academics/academic_chairs/aurobindo/

Editor: Dr. Bhalendu S. Vaishnav, Chairperson, Sri Aurobindo Chair of Integral Studies, Sardar Patel University, Vallabh Vidyanagar, 388120, Gujarat, India. **Contact:** Department of Medicine, Pramukhswami Medical College, Karamsad 388325, Gujarat, India.

e mail: Sriaurobindochair@gmail.com